

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Von Ina Sembdner

برگردان و افزوده از: دیپلوم انجنیر نسرين معروفی
۰۹ جولای ۲۰۱۹

توافق در سودان

جناح مخالف نمی تواند تمام خواسته های خود را به کرسی بنشانند. ولی کشتاری که حین اعتراضات صورت گرفته است، مورد بررسی قرار می گیرد.

پیروزی جاده ها؟ شورای نظامی در سودان مجبور است ثابت بسازد که آنها جبهه مخالف را جدی می گیرند

Hussein Malla/AP/dpa

(Khartum, 30.6.).

در سودان جنبش جناح مخالف به نام "اتحاد برای آزادی و تغییر" با حکومت شورای نظامی بعد از مذاکره و تعامل دو روزه به یک برنامه حرکت جهت تشکیل یک حکومت موقت به توافق رسیدند. در صبح روز جمعه گزارشگران اتحادیه افریقائی و ایتوپیها اعلام داشتند که هر دو جناح به یک زمان موقت سه سال و سه ماه توافق کردند که شورای نظامی و ملکی مشترکاً از طریق ایجاد یک شورای عالی حکومت خواهند کرد. افزون بر آن می باید یک حکومت از تکنوکراتهای غیروابسته تشکیل داده شود.

بنابراین شورای عالی باید متشکل از پنج فرد غیر نظامی از "اتحاد برای آزادی و تغییر" و پنج فرد نظامی باشد، به علاوه یک فرد غیر نظامی دیگر نیز که هر دو جناح می باید در موردش به توافق برسند. در بیست و یک ماه نخست شورا توسط نماینده نظامی رهبری می شود و متعاقباً باید قدرت به غیر نظامیان واگذار گردد، طوری که در سند منتشر شده از جانب ائتلاف سندیکا ها SPA که یکی از ارکان اتحاد است، در این زمینه به روز جمعه گزارش داده شده که جناح مخالف نتوانسته موفق شود که مطالبات خود را در رابطه به رهبری شورای عالی توسط یک فرد ملکی به کرسی بنشاند. اما تا جایی که مطبوعات خبری (AP) گزارش داده است، این قرار و توافق البته شامل تقاضای مهم دیگری ائتلاف هم می شود و آن اینکه ائتلاف تمام اعضای تخصصی دولت را مستقل از نظر جنرالها انتخاب کنند.

طوری که روزنامه "سودان تریبون" به روز جمعه نوشت "عمرالدقیر" Omer Al-Digair یکی از رهبران تعامل و مذاکره ائتلاف به حیث اولین نماینده جناح مخالف در مقابل رسانه ها حاضر شده و تأکید کرد که می باید مهمترین اولویت حکومت موقت رسیدن به صلح باشد. برای این مقصد از همه اولتر تحقیق و پیگیری شفاف به قتل رساندن تظاهرکنندگان است که در هنگام اعتصابات که از زمان سقوط و سرنگونی "عمرال بشیر" به تاریخ ۱۱ اپریل، به بعد صورت گرفته است. طوری که در اطلاعیه (SPA) تذکر داده شده، ائتلاف توانسته حرف خود را نسبت به این نکته به کرسی بنشاند.

"طارق عبدل میگوید" Tarek Abdel Meguid یک تن دیگر از ائتلاف در مقابل رسانه (AP) در باره توافق گفت: وی نمی تواند کاملاً از نتیجه مذاکرات راضی و قانع باشد، لکن اعطای امتیاز، لازم و ضروری بوده است تا بتوان خونریزی های دیگر را مانع شد. بعد از ظهر می باید در باره تظاهرات گسترده ای که به تاریخ ۱۳ جولای و اعتصابات که به تاریخ ۱۴ جولای اعلام شده، صحبت نمود که در آینده هم برگزار شوند.

افزوده مترجم:

جمهوری سودان کشوری است در شمال خاوری افریقا و پایتخت آن "خرطوم" است و ۴۲ میلیون جمعیت دارد، بیش از ۹۷ در صد مردم این کشور مسلمان اند. زبان آنها عربی بوده مگر در قانون اساسی سال ۲۰۰۵ عربی و انگلیسی به حیث زبانهای رسمی این کشور اعلام شد. این کشور عربی پس از "الجزایر" سومین کشور بزرگ عربی افریقا است.

این کشور تا سال ۱۹۵۶ استقلال نداشت و تحت سیطره و حاکمیت استعمار انگلیس قرار داشت تا بالاخره مردم قادر شدند با مبارزه و مقاومت، آزادی خود را به دست بیاورند. این کشور به استثنای یک دوره ده ساله بین سالهای ۱۹۷۲ و ۱۹۸۳ میلادی دستخوش نا آرامی سیاسی و جنگ داخلی بوده که دو میلیون کشته و ۴ میلیون آواره به جای گذاشته است. حکومت آن به طور متناوب در دست غیر نظامیان و نظامیان است. آخرین بار نظامیان طی کودتائی در جون ۱۹۸۹ به قدرت رسیدند. از نگاه فساد اداری و اختلاس و سطح فقر و گرسنگی در جمع کشور های فاسد و فقیر قرار دارد.

لشکرکشی "بریتانیا" در "سودان" مانند دیگر کشور های مستعمره بریتانیا به خاطر این بود که سودان سرزمین حاصل خیز و پرجمعیت و دارای منابع نفتی بوده و است. استعمار انگلیس در کنار این که تا توانست خلق سودان را استثمار کند و منافع اقتصادی خود را به دست بیاورد، فرهنگ نزاع و خشونت و برادرکشی را در این کشور دامن زد که سالها باعث درگیری ها و جنگ و جدال میان خلقها گردید. تحریک و مخالفت های دینی، فساد اداری، رشوه

خوری و ده هاعامل دیگری که همه باعث جدائی سودان به سودان شمالی و جنوبی گردید. با پذیرش همه پرسی از سوی کشور مادر، جمهوری سودان جنوبی به عنوان پنجاه و پنجمین کشور در قاره افریقا متولد شد. این دوکشور هنوز هم از لحاظ اقتصادی به هم وابسته هستند، چون سودان جنوبی نفت دارد و برای فروش نفتش مجبور است که آن را از طریق خطوط لوله ای که از سودان می گذرد به تانکر های خریداران برساند.

"عمر البشیر" که در ۱۹۸۹ از طریق کودتای نظامی قدرت را به دست گرفته بود، از لحاظ اعتقادی یک اخوان دو آتش بود که در آغاز روابط نزدیکی با القاعده و شخص "بن لادن" نیز داشت. نامبرده به مانند تمام اخوانی های دیگر می خواست در آغاز از طریق ریاکاری و مردم فریبی و اسلام پناهی حاکمیتش را در سودان پیش ببرد و چون خواندن نماز و قرآن هیچ گاهی نه نان شده و نه لباس و خانه، لذا مردم بیش از آن نمی توانستند به امید بهشت موهوم در دوزخ حاضر زندگانی نمایند، "عمرالبشیر" نجات خودش و نظامش را در تزئید فشار و دکتاتوری عریان دیده در جریان سه دهه حاکمیتش کرد را چنان به استخوان مردم سودان رسانید که نه تنها کشور واحد به اساس سیاست های غلط و ضد خلقی اش دوپارچه شد، بلکه مردم نیز روز تا روز مجبور شدند تا پای به میدان مبارزه گذاشته، حاکمیت شدادگونه وی را به نبرد فرا خوانند.

در بطن چنین اوضاعی از لحاظ سیاست خارجی، از یک جانب روی علایق دینی با ایران سر می جنبانید و از آنها پول دریافت می داشت و از جانب دیگر با عربستان سعودی و امارات خوشرقصی می نمود. آخرین ماجراجویی سیاسی وی زمانی آغاز یافت که به تحریک عربستان سعودی، مصر و امارات متحده عربی، کشوری را که خود تا گلو در فقر و مشکل غرق بود، در منازعات منطقه ای به صورت فعال داخل نموده، حمایت و شرکت سربازانش را در همسویی با ائتلاف تحت رهبری عربستان سعودی در کشتار خلق یمن ابراز داشت.

این حرکت هرچند از لحاظ زمانی خیلی زود خاتمه یافت و سودان پایش را از کشتار خلق یمن پس کشید، مگر این عمل تأثیراتش را بر هر دو جانب گذاشت. یعنی هم طرفداران یمن در وجود ایران، قطر و ترکیه را با خود مخالف ساخت و هم عربستان سعودی، مصر و امارات را. بدین طریق مردم سودان که بدون آنها از "عمرالبشیر" و اخوانیتش سخت نفرت داشتند، فرصت یافتند تا وارد میدان شده، علی رغم تمام حمایت هائی که غرب در کل و اروپا به خصوص از وی به عمل آوردند، خواستند وی را از اورنگ قدرت به زیر بکشند.

شکست "عمرالبشیر" در واقعیت امر به دنبال کودتا علیه "مرسی"، اولین شکستی است که اخوان و اسلام سیاسی از ضربت خلقهای میلیونی یک کشور متحمل شده است. این که چنین شکستی چه وقت سردمداران اخوانیت شیعه و سنی را در وجود ایران و ترکیه، به زباله دان تاریخ می فرستد، با آن که زمان آن معلوم نیست مگر حتمیت آن جای شک ندارد. زیرا توده ها نمی توانند برای همیشه ناآگاه مانده به منافع طبقاتی و ملی شان خیانت بورزند.

هرچند خلق سودان به تمام آنچه می خواستند، دست نیافتند؛ با آنها جای دارد تا این پیروزی شان را تبریک گفته، امید بر آن بریم که مردم ما نیز هرچه زودتر دشمنان تاریخی خود را در وجود ارتجاع هار مذهبی این چماق دست امپریالیسم شناخته، اخوان و اخوانیت را در تمام اشکال آن راهی زباله دان تاریخ نمایند.